

Infrakervið fyrr og nú!

Lag: Per fór til Havnar

Gomlu við árarnar settust at rógva
yvur um fjørðin, tað kravdi sín mann.
Mangan var strævið, tá illa var sjógvað,
sjómanskap hesir teir dugdu, mín sann.
Fóru um fjøllini, dalar og líðir,
tungt var at ganga í kava til tíðir.
Takk fyri forfedrar slóðaðu veg,
kvinnur og menn, hesi spardu ei seg.

Vegir og brúgvar kring landið vit finga,
ferjur enn sigla um firðir og sund.
Hvalbiartunnil – tey undan har ginga,
síðani Norður um Fjall hevði skund.
Bora enn tunlar so nógvar í tali,
nýggjan skjótt fáa tey suðri í Dali.
Tjørnuvíkstunnil er settur á skrá,
ein tryggari farleið har gerast jú má.

Suðringar allir við tolni enn bíða.
"Tunnil sum onnur vit vilja nú fá".
Við kanninum øllum, man fara at líða,
lat okkurt henda,- trýst speedaran á.
Milliardir, ja, fyra tit finna,
innaftur hesar vit nokk skulu vinna.
"Smyril er okra" og vit hava tol,
komið í gongd nú og borið eitt hol.

Í Sandoyartunli nú frítt kunnu aka,
fólkið í oynni tey gleða seg mest.
Leiðina Gomlurætt-Traðardal taka,
skjótt er at ferðast úr eystri í vest.
Lætt er til arbeiðis, vitja og annað.
Teistin er søga tað mugu vit sanna.
Koma og fara, tá tíð er til tess,
køin er ongin, og burtur er stress.

Beint undan jólum vit tunnilin finga,
sangur og røður - ja, øll vóru glað.
Fleiri tey súkklaðu, runnu og ginga,
bragdligur hópur tá legði avstað.
Gerhard snórin við knívinum kvettir,
stríðið er vunnið, og bringuna brettir.
Teistan ei sakna - sum hetta er gott,
koyra nú kunnu á degi og nátt

Árni Jacobsen 25.dec 23

